

AZ EURÓPAI UNIÓ
TANÁCSA

Brüsszel, 2010. május 31. (03.06)
(OR. en)

10380/10

Intézményközi referenciaszám:
2010/0115 (NLE)

SOC 391
CO EUR-PREP 30
POLGEN 83
AG 19
ECOFIN 327
UEM 199
COMPET 187
RECH 216
ENER 178
TRANS 145
MI 185
IND 79
EDUC 103
ENV 359
AGRI 204

JELENTÉS

Küldi: az Állandó Képviselők Bizottsága (I. rész)
Címzett: a Tanács (Foglalkoztatás, Szociálpolitika, Egészségügy és Fogyasztói ügyek)
Biz. jav. sz.: 9233/10 CO EUR-PREP 19 POLGEN 66 AG 14 ECOFIN 234 UEM 162
SOC 309 COMPET 127 RECH 153 ENER 130 TRANS 117 MI 125 IND 59
EDUC 87 ENV 252 AGRI 153

Tárgy: **Javaslat – A Tanács határozata a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról: Az Európa 2020 integrált iránymutatás II. része**

I. BEVEZETÉS

Az Európai Tanács 2010. március 26-án hozzájárult az Európai Bizottságnak a foglalkoztatást és a növekedést célzó új, Európa 2020 elnevezésű stratégia elindítására vonatkozó javaslatához, amelynek hivatalos elfogadására az Európai Tanács 2010. júniusi ülésén fog sor kerülni.

Az Európai Tanács márciusban hozzájárult néhány kiemelt uniós cél kitűzéséhez is, ugyanakkor úgy határozott, hogy ezek közül kettőre – az oktatásra és a társadalmi befogadásra/a szegénység csökkentésére vonatkozókra – 2010. júniusi ülésén visszatér.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSz.) előírja a tagállamoknak, hogy gazdaságpolitikáikat és a foglalkoztatás előmozdítását tekintsek közös érdekű ügynek, és ezeket a Tanácsban hangolják össze. A szerződés azt is előírja, hogy a Tanács fogadjon el átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásokat (121. cikk) és foglalkoztatáspolitikai iránymutatásokat (148. cikk), és hogy a foglalkoztatáspolitikai iránymutatásoknak összhangban kell állniuk az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásokkal. Ennek alapján a Bizottság 2010. áprilisában két különálló javaslat benyújtásáról döntött: a tagállamok és az Unió gazdaságpolitikáira vonatkozó átfogó iránymutatásokról szóló ajánlás (1–6. iránymutatás) és a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló tanácsi határozat (7–10. iránymutatás), amelyek együtt alkotják az Európa 2020 stratégia végrehajtását szolgáló integrált iránymutatást.

II. FOGLALKOZTATÁSI IRÁNYMUTATÁSOK

A Bizottság 2010. április 27-én a Szerződés 148. cikkének (2) bekezdése alapján javaslatot nyújtott be a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló tanácsi határozatra (az Európa 2020 integrált iránymutatás II. része) vonatkozóan.

Az Európai Parlament még nem nyilvánított véleményt a javaslatról¹. A Régiók Bizottságának véleménye is várat magára.

¹ A Parlament várhatóan szeptemberben nyilvánít véleményt.

A Foglalkoztatási Bizottság 2010. május 19–20-i ülése során dolgozta ki véleményét (10030/10), az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság pedig a 2010. május 26–27-i plenáris ülészakán fogadta el véleményét.

A szociális kérdésekkel foglalkozó munkacsoport három alkalommal vizsgálta a javaslatot. A megbeszélések során az elnök hangsúlyozta, hogy míg az EPSCO Tanács június 7–8-i ülése során várhatóan általános megközelítés elfogadására kerül majd sor a határozattal kapcsolatban, a Tanács a kért vélemények mindegyikének kézhez vételét követően újra meg fogja vizsgálni a határozatot. Hangsúlyozta továbbá annak fontosságát, hogy az integrált iránymutatást alkotó két szöveget – adott esetben – összehangolják.

Az Állandó Képviselők Bizottsága május 28-án megállapodásra jutott az EPSCO Tanács 2010. június 7–8-i ülésére benyújtandó általános megközelítésről. A határozattervezet szövege e jelentés mellékletét képezi.

A francia, a máltai, a lengyel és az egyesült királysági delegáció továbbra is parlamenti vizsgálati fenntartással él a javaslattal kapcsolatban.

III. ÖSSZEGZÉS

Az EPSCO Tanács felkérést kap arra, hogy 2010. június 7–8-i ülésén erősítse meg az általános megközelítésre vonatkozó megállapodást. Az általános megközelítést felül fogják vizsgálni, miután a Szerződés 148. cikkének (2) bekezdésében előírt vélemények mindegyikét kézhez vették, és ha az oktatással és a társadalmi befogadással kapcsolatos kiemelt célokról az Európai Tanács júniusi ülésén elfogadandó következtetéseket is figyelembe lehet venni.

Tervezet

A TANÁCS HATÁROZATA

a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról¹

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 148. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére²,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére³,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére⁴,

tekintettel a Foglalkoztatási Bizottság véleményére,

¹ Jogi okokból célszerűnek tűnt az integrált iránymutatásra vonatkozó hivatkozásnak a határozattervezet címéből való elhagyása.

² Még nem érkezett meg.

³ Elfogadva 2010. május 27-én

⁴ Még nem érkezett meg.

mivel:

- (1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 145. cikke kimondja, hogy a tagállamok és az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkében meghatározott célkitűzések megvalósítása érdekében összehangolt stratégia kialakítására törekednek a foglalkoztatás, és különösen a szakképzett, képzett és alkalmazkodásra képes munkaerő, valamint a gazdasági változásokra reagálni képes munkaerőpiacok fejlesztése terén. A tagállamok a szociális partnerek kötelezettségeire vonatkozó nemzeti gyakorlat figyelembevételével közös érdekű ügynek tekintik a foglalkoztatás előmozdítását, és az ilyen irányú fellépésüket a Tanácsban az Európai Unió működéséről szóló szerződés 148. cikke rendelkezéseinek megfelelően összehangolják.
- (2) Az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkének (3) bekezdése kimondja, hogy az Unió célja a teljes foglalkoztatottság, küzd a társadalmi kirekesztés és megkülönböztetés ellen, és előmozdítja a társadalmi igazságosságot és védelmet; a Szerződés meghatározza továbbá, hogy az Unió kezdeményezheti a tagállamok szociálpolitikáinak összehangolását. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 9. cikke arról rendelkezik, hogy politikái és tevékenységei meghatározása és végrehajtása során az Unió figyelembe veszi a megfelelő szociális biztonság biztosítására és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre vonatkozó követelményeket.
- (3) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés előírja, hogy a Tanács a tagállami politikák irányvonalának meghatározása céljából foglalkoztatási és átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásokat fogad el.
- (4) A 2000-ben elindított lisszaboni stratégia azon a felismerésen alapult, hogy az Uniónak – a világszintű versenyre, a technológiai változásokra, a környezeti kihívásokra és az idősödő népességre tekintettel – a társadalmi kohézió fokozásával egyidejűleg növelnie kell a foglalkoztatás mértékét, valamint javítania kell termelékenységét és versenyképességét. Félidős értékelését követően a stratégiát 2005-ben újraindították; az értékelés eredményeként nagyobb hangsúly helyeződött a növekedésre, valamint a munkahelyek számának növelésére és minőségük javítására.

- (5) A növekedést és foglalkoztatást célzó lisszaboni stratégia hozzájárult az uniós gazdaság- és foglalkoztatáspolitikai általános irányvonala körüli konszenzus kialakulásához. A stratégia keretében a Tanács 2005-ben átfogó gazdaságpolitikai és foglalkoztatáspolitikai iránymutatásokat¹ fogadott el, amelyeket 2008-ban felülvizsgáltak². A 24 iránymutatás meghatározta a nemzeti reformprogramok alapjait, és felvázolta az egész EU makro- és mikrogazdasági, valamint munkaerő-piaci reformprioritásait. A tapasztalatok azonban azt mutatják, hogy az iránymutatások nem határozták meg eléggé egyértelműen a prioritásokat, és hogy erősebb kapcsolatra lett volna szükség az iránymutatások között. Az iránymutatások emiatt csak korlátozott hatást fejtettek ki a nemzeti szakpolitikák alakítására.
- (6) A 2008-ban kezdődött pénzügyi és gazdasági válság miatt rengeteg munkahely szűnt meg, jelentősen visszaesett a teljesítmény, és drámaian romlott az államháztartások helyzete. Az európai gazdaságélénkítési terv³ azonban – részben az összehangolt költségvetési ösztönzés révén – segítette a tagállamokat a válság kezelésében, miközben az euro biztosította a makrogazdasági stabilitást. A válság így rávilágított arra, hogy az uniós szakpolitikák összehangolásának megerősítése és hatékonyabbá tétele jelentős eredményekkel járhat. A válság kiemelte azt is, hogy a gazdasági és a munkaerő-piaci teljesítménye tekintetében a tagállamok erőteljesen függenek egymástól.
- (7) A Bizottság javaslatot tett arra, hogy a következő évtizedre új stratégiát dolgozzanak ki, nevezetesen az Európa 2020 stratégiát⁴, amely lehetővé teszi, hogy az EU megerősödve kerüljön ki a válságból, és gazdaságát elindítsa az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés útján. Öt kiemelt cél alkotja azokat a közös, a vonatkozó iránymutatásoknál is említett célokat, amelyek a tagállamok – saját kiinduló helyzetük és tagállami körülményeik figyelembevételével meghatározott – fellépéseinek és az Unió fellépéseinek alapját képezik. A tagállamoknak mindent meg kell tenniük a nemzeti célok teljesítése és a növekedést gátló szűk keresztmetszetek megszüntetése érdekében.

¹ HL L 205., 2005.8.6., 21. o.

² HL L 198., 2008.7.26., 47. o.

³ COM(2009) 615, 2009.11.19.

⁴ COM(2010) 2020, 2010.3.3.

- (8) A gazdasági válságból való kilábalást szolgáló átfogó exitstratégiák részeként a tagállamoknak nagyszabású reformokat kell végrehajtaniuk a makrogazdasági stabilitás és az államháztartás fenntarthatóságának biztosítása érdekében, javítaniuk kell a versenyképességüket, csökkenteniük kell a makrogazdasági egyensúlytalanságokat, és javítaniuk kell munkaerőpiacaik teljesítményét. A Stabilitási és Növekedési Paktum keretében összehangolt módon vissza kell vonni a költségvetési ösztönzőket.
- (9) Az Európa 2020 stratégia keretében a tagállamoknak és az Európai Uniónak az „intelligens” növekedést célzó – azaz a tudáson és az innováción alapuló – reformokat kell végrehajtaniuk. A reformoknak az Unió egészében megvalósuló innováció- és tudástranszfer elősegítése érdekében az oktatás minőségének javítására és mindenki számára hozzáférhetővé tételére, a kutatás és az üzleti teljesítmény fokozására, valamint a szabályozási keret további javítására kell irányulniuk. A reformoknak ösztönözniük kell a vállalkozói szellemet, elő kell segíteniük, hogy a kreatív ötletekből olyan innovatív termékek, szolgáltatások és folyamatok szülessenek, amelyek eredményeként megvalósul a növekedés, a területi, a gazdasági és a társadalmi kohézió, valamint minőségi munkahelyek jönnek létre, és amelyek hozzájárulnak az európai és világszintű társadalmi kihívások hatékonyabb kezeléséhez. Ebben az összefüggésben lényeges, hogy a lehető legjobban kihasználjuk az információs és kommunikációs technológiák biztosította lehetőségeket.
- (10) Az Európai Unió és a tagállamok szakpolitikáinak – többek között reformprogramjaik révén – a „fenntartható növekedés” megvalósítására kell törekedniük. A fenntartható növekedés a következőket jelenti: energia- és erőforrás-hatékony, fenntartható és versenyképes gazdaság megteremtése, a költség és a haszon igazságos elosztása, valamint Európa vezető szerepének kiaknázása az új folyamatok és technológiák kifejlesztéséért folyó versenyben, ideértve a környezetbarát technológiákat is. A tagállamoknak és az Európai Uniónak végre kell hajtaniuk az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentéséhez és az erőforrások hatékony felhasználásához szükséges reformokat, amelyek hozzá fognak járulni a környezetkárosodásnak és a biológiai sokféleség csökkenésének a megelőzéséhez is. Javítaniuk kell az üzleti környezetet is, környezetbarát munkahelyek teremtését kell ösztönözniük, valamint korszerűsíteniük kell ipari bázisukat.

- (11) Az Európai Unió szakpolitikáinak és a tagállamok reformprogramjainak az „inkluzív növekedés” megvalósítására is kell irányulniuk. Az inkluzív növekedés olyan, összetartó társadalom kialakítását jelenti, amelyben az emberek képessé válnak az előttük álló változások felmérésére és kezelésére, azaz a gazdaság és a társadalom aktív részeseivé válnak. A tagállami reformoknak tehát csökkenteniük kell a szegénységet és a társadalmi kirekesztettséget azáltal, hogy – különösen a nők, az idős munkavállalók, a fiatalok, a fogyatékosokkal élők és a legális migránsok munkaerő-piaci részvétele előtt álló akadályok megszüntetése révén – mindenki számára egész élete során biztosítják a hozzáférést és a lehetőségeket. A tagállamoknak arról is gondoskodniuk kell, hogy a gazdasági növekedés hasznából minden polgár és minden régió részesüljön. A tagállami reformprogramok középpontjába tehát a munkaerőpiac hatékony működésének a biztosítását kell helyezni, azaz be kell ruházni a sikeres átmenetekbe, a megfelelő készségek fejlesztésébe, javítani kell a munkahelyek minőségét, küzdeni kell a szegmentáció, a strukturális munkanélküliség és az inaktivitás ellen, ezzel egyidejűleg pedig a szegénység megelőzése és csökkentése érdekében gondoskodni kell a megfelelő és fenntartható szociális védelemről és az aktív befogadásról, a közös megállapodás tárgyát képező államháztartási konszolidáció betartásával.
- (11a) A nők fokozott munkaerő-piaci részvétele a növekedés előmozdításának és a demográfiai kihívások leküzdésének az egyik előfeltétele. Az iránymutatások valamennyi aspektusának a tagállamokban való végrehajtása szempontjából ezért létfontosságú a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos, a vonatkozó szakpolitikai területek mindegyikébe beépített, látható perspektíva.
- (12) Az EU és a tagállamok strukturális reformjai akkor járulhatnak hozzá ténylegesen a növekedéshez és a foglalkoztatáshoz, ha javítják az EU versenyképességét a világgazdaságban, új lehetőségeket nyitnak az európai exportőrök előtt, és versenyképes módon teszik lehetővé a legfontosabb importcikkek behozatalát. A reformok megtervezésénél ezért figyelembe kell venni a külső versenyképésre gyakorolt hatásokat, hogy Európában fokozódjon a növekedés és erősödjön a nyitott és tisztességes piacokon való részvétel a világ minden részén.

- (13) Az Európa 2020 stratégia háttérét a tagállamok és az Európai Unió által teljes mértékben és kellő időben végrehajtott integrált európai és nemzeti szakpolitikáknak kell adniuk annak elérése érdekében, hogy az összehangolt strukturális reformok pozitív tovagyrűzű hatásokat váltsanak ki, az európai szakpolitikák pedig egységesebb módon járuljanak hozzá a stratégia célkitűzéseikhez.
- (14) Bár a felsorolt iránymutatások a tagállamoknak szólnak, az Európa 2020 stratégiát a nemzeti, regionális és helyi hatóságokkal partnerségben, illetve a parlamentekkel, a szociális partnerekkel és a civil társadalom képviselőivel szorosán együttműködve kell végrehajtani, akiknek részt kell venniük a nemzeti reformprogramok kidolgozásában és végrehajtásában, valamint a stratégia átfogó kommunikációjában.
- (15) Az Európa 2020 stratégia végrehajtását a korábbinál kevesebb iránymutatás támasztja alá, amelyek a korábbi 24 iránymutatás helyébe lépnek, és koherensen kezelik a foglalkoztatáspolitikai és az átfogó gazdaságpolitikai kérdéseket. A tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó, e határozat mellékletében szereplő iránymutatások szoros kapcsolatban állnak a [...]i [...] tanácsi ajánlás mellékletében szereplő, a tagállamok és az Unió gazdaságpolitikáira vonatkozó iránymutatásokkal. Az iránymutatások együttesen alkotják az „Európa 2020 integrált iránymutatást”.
- (16) Ezen új integrált iránymutatások összhangban állnak az Európai Tanács következtetéseivel. A tagállamok egymástól való kölcsönös függőségét tükrözve és a Stabilitási és Növekedési Paktum rendelkezéseivel összhangban pontos útmutatást adnak a tagállamoknak nemzeti reformprogramjaik kidolgozásához és a reformok végrehajtásához. Az integrált iránymutatások képezik az alapját a Tanács által a 148. cikk (4) bekezdése értelmében esetlegesen a tagállamoknak címzendő országspecifikus ajánlásoknak. A foglalkoztatáspolitikai iránymutatások képezik majd az alapját a Tanács és a Bizottság által évente az Európai Tanácsnak készítendő közös foglalkoztatási jelentésnek is.

(16a) A Foglalkoztatási Bizottság és a Szociális Védelmi Bizottság – a Szerződés szerinti megbízatásukkal összhangban – nyomon követik a foglalkoztatáspolitikai iránymutatások foglalkoztatási és szociális szempontjai tekintetében elért előrelépést. Ennek mindenekelőtt a foglalkoztatás, a szociális védelem és a társadalmi befogadás területén alkalmazott nyitott koordinációs módszer keretében végzett tevékenységekre kell épülnie. Ezenkívül a Foglalkoztatási Bizottságnak szoros kapcsolatokat kell fenntartania a Tanács más érintett előkészítő szerveivel, beleértve az oktatás területén működőket is.

(17) Bár az iránymutatásokat évente újra meg kell határozni, a végrehajtás következetessége érdekében a jelen iránymutatásoknak 2014-ig változatlanoknak kell maradniuk,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Tanács elfogadja a mellékletben szereplő, a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokat.

2. cikk

A mellékletben foglalt iránymutatásokat figyelembe kell venni a tagállamok foglalkoztatáspolitikáiban, amelyekről a nemzeti reformprogramokban be kell számolni.

3. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt ...,

*a Tanács részéről
az elnök*

Melléklet:

A tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatások

7. iránymutatás: A munkaerő-piaci részvétel növelése és a strukturális munkanélküliség csökkentése, valamint a munkahelyek minőségének javítása

Az aktiválás a munkaerő-piaci részvétel növelésének a kulcsa. A tagállamoknak integrálniuk kell munkaerő-piaci politikáikba az Európai Tanács által jóváhagyott, a rugalmas biztonságra vonatkozó elveket, és az Európai Szociális Alap és más uniós alapok támogatásainak megfelelő felhasználása révén alkalmazniuk kell azokat annak érdekében, hogy nőjön a munkaerő-piaci részvétel, leküzdhetővé váljon a szegmentáció, az inaktivitás és a nemek közötti egyenlőtlenség, ugyanakkor pedig csökkenjen a strukturális munkanélküliség. A rugalmasság és a biztonság fokozására irányuló intézkedéseknek kiegyensúlyozottnak kell lenniük, és kölcsönösen erősíteniük kell egymást. A tagállamoknak ezért rugalmas és megbízható munkaszerződéseket, aktív munkaerő-piaci és a munkaerő mobilitását elősegítő politikákat kell kialakítaniuk, létre kell hozniuk az egész életen át tartó tanulás hatékony rendszerét, valamint megfelelő szociális biztonsági rendszereket kell felállítaniuk annak érdekében, hogy – a munkanélküliek jogainak és aktív munkakeresésre vonatkozó köteletségének egyértelmű megállapításával együtt – biztosítottak legyenek a zökkenőmentes munkaerő-piaci átmenetek. A szociális partnerekkel közösen kellő figyelmet kell fordítani a munkahelyi, belső rugalmas biztonságra.

A tagállamoknak erősíteniük kell a szociális párbeszédet, és a munkaerő-piaci szegmentáció kezelése érdekében intézkedéseket kell hozniuk a bizonytalan foglalkoztatás, az alulfoglalkoztatás és a nem bejelentett foglalkoztatás megszüntetésére. Jutalmazni kell a szakmai mobilitást. Foglalkozni kell a munkahelyek minőségének és a foglalkoztatási feltételeknek a kérdésével. A tagállamoknak küzdeniük kell a foglalkoztatottak körében is jelen lévő szegénység ellen, és elő kell mozdítaniuk a munkahelyi egészséget és biztonságot. Megfelelő szociális biztonságot kell garantálni a meghatározott idejű szerződéssel foglalkoztatottak és az önálló vállalkozók számára is. A foglalkoztatási szolgálatok fontos szerepet játszanak a munkaerő-piacon nem jelenlévők aktiválásában, valamint a kereslet és a kínálat megfeleltetésében, ezért e szolgálatokat meg kell erősíteni annak érdekében, hogy már korai szakaszban személyre szabott szolgáltatásokat nyújthassanak, valamint aktív és megelőző jellegű munkaerő-piaci intézkedéseket hozhassanak és mindenki előtt nyitva álljanak, ideértve a fiatalokat, a munkanélküliség által fenyegetetteket és a munkaerő-piactól leginkább eltávolodott személyeket is.

A munkavállalás kifizetődővé tételét célzó szakpolitikák továbbra is fontosak. A versenyképesség és a munkaerő-piaci részvétel – különösen az alacsony képzettségűek részvételének – növelése érdekében a tagállamoknak a 2. gazdaságpolitikai iránymutatással összhangban ösztönözniük kell a béralku megfelelő keretfeltételeinek a megteremtését, valamint a munkaerőköltségeknek az árstabilitási és termelékenységi tendenciákkal összhangban való alakulását. A munkaerő-piaci részvétel növelése és a munkaerőigény ösztönzése érdekében a tagállamoknak felül kell vizsgálniuk adó- és ellátási rendszereiket, valamint az állami szolgálatok azon képességét, hogy megfelelő támogatást nyújtsanak. A tagállamoknak az aktív idősödést, a nemek közötti egyenlőséget – az egyenlő javadalmazást is beleértve, valamint a fiatalok, a fogyatékossgal élők, a legális migránsok és egyéb kiszolgáltatott csoportok munkaerő-piaci integrációját. A munka és a magánélet közötti egyensúly megteremtését célzó politikáknak a megfizethető gyermekgondozás és az innovatív munkaszervezés biztosításával a foglalkoztatási ráta növelésére kell irányulniuk, különösen a fiatalok, az idősebb munkavállalók és a nők körében. A tagállamoknak el kell hártaniuk továbbá a munkaerő-piacra újonnan érkezők munkaerő-piacra való belépése előtt álló akadályokat, elő kell mozdítaniuk az önfoglalkoztatást, a vállalkozói szellemet és a munkahelyteremtést a foglalkoztatás minden területén, ideértve a környezet védelméhez és helyreállításához hozzájáruló ún. zöld foglalkoztatást és az ápolást is, és elő kell mozdítaniuk a szociális innovációt.

A kiemelt uniós cél – amelynek alapján a tagállamok saját kiinduló helyzetük és tagállami körülményeik figyelembevételével meghatározzák nemzeti célszámaikat – értelmében 2020-ra 75 %-ra kell növelni a 20 és 64 év közötti nők és férfiak foglalkoztatási rátáját, többek között a fiatalok, az idősebb és az alacsony képzettségű munkavállalók nagyobb arányú részvétele, valamint a legális migránsok jobb integrációja révén.

8. iránymutatás: A munkaerő-piaci igényeknek megfelelő, képzett munkaerő, és az egész életen át tartó tanulás ösztönzése

A tagállamoknak a jelenlegi és jövőbeli munkaerő-piaci igényeknek megfelelő tudás és készségek biztosítása révén erősíteniük kell a foglalkoztathatóságot és a termelékenységet. A minőségi alapoktatás és a vonzó szakképzés mellett hatékony ösztönzőkkel kell előmozdítani az egész életen át tartó tanulást a foglalkoztatottak és a nem foglalkoztatottak körében, megadva ily módon az esélyt minden felnőtt számára, hogy tovább képezze magát vagy szakmájában előre lépjen, legyőzze a nemi sztereotípiákat; ugyanebből a célból felnőttoktatási lehetőségeket kell biztosítani és

célzott bevándorlási és integrációs politikát kell kialakítani. A tagállamoknak az elsajátított kompetenciák elismerésére szolgáló rendszereket kell kialakítaniuk, fel kell számolniuk a munkavállalók földrajzi és foglalkozási mobilitása előtt álló akadályokat, valamint elő kell mozdítaniuk a kreativitást, innovációt és vállalkozói szellemet szolgáló transzverzális kompetenciák elsajátítását. Az erőfeszítéseknek mindenekelőtt az alacsony képzettségű, illetve elavult készségekkel rendelkező személyek támogatására, az idősebb munkavállalók foglalkoztathatóságának növelésére, a magasan képzett munkavállalók – ideértve a tudományos, matematikai és technológiai területeken alkalmazott kutatókat és nőket – képzésének, készségeinek és tapasztalatainak fejlesztésére kell összpontosítaniuk.

A szociális partnerekkel és a vállalatokkal együttműködésben a tagállamoknak – az új álláshelyekről és -lehetőségekről adott rendszeres tájékoztatás, a vállalkozói készség erősítése és a szükséges készségek jobb előrejelzése mellett – javítaniuk kell a képzési lehetőségekhez való hozzáférést és meg kell erősíteniük az oktatási és pályaorientációt. Közös kormányzati, egyéni és munkáltatói pénzügyi hozzájárulások révén ösztönözni kell a humán erőforrás fejlesztésébe való beruházást, a készségek fejlesztését és az egész életen át tartó tanulási programokban való részvételt. A fiatalok – elsősorban a nem dolgozó, illetve oktatásban vagy képzésben nem részt vevő fiatalok – támogatására a tagállamoknak a szociális partnerekkel együttműködésben olyan rendszereket kell létrehozniuk, amelyek segítik az első munkába állást, a munkatapasztalatok szerzését, továbbtanulási és továbbképzési lehetőségeket – például szakmai gyakorlatokat – kínálnak, és a fiatalok munkanélkülivé válása esetén gyorsan beavatkoznak.

A készségfejlesztés és az előrejelző politikák terén elért eredmények rendszeres nyomon követése segíthet a fejlesztésre szoruló területek azonosításában, és fokozhatja az oktatási és képzési rendszereknek a jelenlegi és jövőbeli munkaerő-piaci igényekre – így az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság és az erőforrás-hatékony gazdaság igényeire – való reagáló képességét. E célok teljesítése érdekében a tagállamoknak adott esetben mozgósítaniuk kell az Európai Szociális Alap és más uniós alapok keretében biztosított forrásokat. A munkaerőigény ösztönzését célzó politikákat humántőke-beruházásokkal lehet kiegészíteni.

9. iránymutatás: Az oktatási és képzési rendszerek minőségének és teljesítményének javítása minden szinten, valamint a felsőoktatásban vagy azzal megegyező oktatási formában részt vevők számának növelése

A minőségi oktatás és képzés mindenki számára történő biztosítása és az oktatási eredmények javítása érdekében a tagállamoknak hatékony beruházásokat kell végrehajtaniuk az oktatási és képzési rendszerek terén, elsősorban az uniós munkaerő képzettségi szintjének növelése céljából, lehetővé téve, hogy a munkaerő megfeleljen a modern munkaerőpiacok és általában a társadalom gyorsan változó igényeinek. Az egész életen át tartó tanulás elveivel összhangban a fellépésnek az oktatás minden területére ki kell terjednie (a kisgyermekkorai neveléstől és az iskolától kezdve a felsőoktatáson és a szakoktatáson és szakképzésen át a felnőttképzésig), figyelemmel az informális és nem formális tanulásra is. A reformoknak azon kulcskompetenciák elsajátítását kell célozniuk, amelyekre mindenkinek szüksége van ahhoz, hogy sikeresen boldoguljon a tudásalapú gazdaságban, mindenekelőtt a foglalkoztathatóság tekintetében, a 4. iránymutatásban említett prioritásokkal összhangban. Ösztönözni kell a tanulók és a tanárok nemzetközi mobilitását. Lépéseket kell tenni annak érdekében is, hogy a fiatalok és az oktatók tanulmányútjai általános gyakorlattá váljanak. A tagállamoknak nyitottabbá és relevánsabbá kell tenniük az oktatási és képzési rendszereket, elsősorban rugalmas tanulási lehetőségeket biztosító nemzeti képesítési keretrendszerek kialakítása, valamint az oktatási/képzési rendszerek és munka világa közötti partnerségek kialakítása révén. A tanári szakmát vonzóbbá kell tenni, és figyelmet kell fordítani a tanárok alapképzésére és folyamatos szakmai továbbképzésére. A felsőoktatást nyitottabbá kell tenni a nem hagyományos tanulók számára is, és növelni kell a felsőfokú vagy azzal megegyező oktatásban való részvételt. A nem dolgozó, illetve oktatásban vagy képzésben nem részt vevő fiatalok számának csökkentése érdekében a tagállamoknak meg kell tenniük minden szükséges lépést a korai iskolaelhagyás megakadályozására.

A kiemelt uniós cél – amelynek alapján a tagállamok saját kiinduló helyzetük és tagállami körülményeik figyelembevételével meghatározzák nemzeti céljaikat – a korai iskolaelhagyók arányának csökkentésére és a népességben a felsőfokú vagy azzal megegyező szintű végzettséggel rendelkezők arányának növelésére irányul. Az Európai Tanács a 2010. júniusi ülésén vissza fog térni erre a kérdésre.

10. iránymutatás: A társadalmi befogadás előmozdítása és a szegénység elleni küzdelem

A foglalkoztatási lehetőségek kiterjesztése lényeges eleme a szegénység megelőzésére és csökkentésére, valamint a társadalomban és a gazdaságban való teljes körű részvétel előmozdítására irányuló integrált tagállami stratégiáknak. Ebből a célból a megfelelő módon fel kell használni az Európai Szociális Alapot és más uniós alapokat. Az erőfeszítéseknek az egyenlő lehetőségek biztosítására kell irányulniuk, többek között a magas színvonalú, megfizethető és fenntartható szolgáltatásokhoz való hozzáférés mindenki számára történő biztosítása révén, különösen a szociális területen. A közszolgáltatások (így az online szolgáltatások is, a 4. iránymutatással összhangban) fontos szerepet játszanak ebben a tekintetben. A tagállamoknak hatékony intézkedéseket kell hozniuk a hátrányos megkülönböztetés ellen. Az emberek öntudatosságának növelése és a munkaerő-piactól leginkább eltávolodottak munkaerő-piaci részvételének az előmozdítása, valamint a foglalkoztatottak körében jelen lévő szegénység leküzdése elősegíti a társadalmi kirekesztés elleni küzdelmet. Ehhez javítani kell a szociális védelmi rendszereken, elő kell segíteni az egész életen át tartó tanulást és fejleszteni kell az aktív befogadást elősegítő, átfogó politikákat, hogy az emberek életük különböző szakaszaiban lehetőségeket kapjanak, és hogy megvédjük őket a kirekesztődés veszélyétől, különös tekintettel a nőkre. A szociális védelmi rendszereket – beleértve a nyugdíjakat és az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférést – korszerűsíteni kell és e rendszereket teljes mértékben ki kell aknázni, hogy azok megfelelő jövedelemtámogatások és szolgáltatásokat biztosítsanak, és ily módon gondoskodjanak a társadalmi kohézióról, de ezzel egyidejűleg pénzügyileg fenntarthatók maradjanak és ösztönözzék a munkaerő-piaci részvételt. Az ellátási rendszereknek az átmenetek alatti jövedelembiztonság garantálására és a szegénység csökkentésére kell összpontosítaniuk, különösen a társadalmi kirekesztettség által leginkább fenyegetett csoportok – például a gyermeküket egyedül nevelő szülők, a kisebbségek a romákat is beleértve, a fogyatékossgal élők, a gyermekek és a fiatalok, az időskorú nők és férfiak, a legális migránsok és a hajléktalanok tekintetében. A tagállamoknak a leginkább kiszolgáltatottak támogatása érdekében aktívan támogatniuk kell a szociális gazdaságot és a szociális innovációt. Az intézkedéseknek a nemek közötti egyenlőség előmozdítását is célozniuk kell.

A kiemelt uniós cél – amelynek alapján a tagállamok saját kiinduló helyzetük és tagállami körülményeik figyelembevételével meghatározzák nemzeti céljaikat – a társadalmi befogadásnak mindenekelőtt a szegénység csökkentése révén történő előmozdítására irányul. Az Európai Tanács a 2010. júniusi ülésén vissza fog térni erre a kérdésre.